

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.
Enric ANGLADA FORS
Concepció BARON MORA
Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, vint de desembre del dos mil setze.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000156/2016 seguida pels presumptes delictes majors de lesions causades amb arma, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, de maltractament en l'àmbit domèstic i d'amenaques de mort condicionals fetes de forma reiterada, amb arma o amb un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció, contra C. J. B. P., nascut el dia 17 de novembre del 1982 a Urdaneta, Trujillo (Veneçuela), fill d'Urbano i de Susana, de nacionalitat Veneçolana, domiciliat Parròquia de la Quebrada, Municipio Urdaneta, Trujillo (Veneçuela), pres per raó de la present causa, i defensat pel Lletrat Sr. Jordi Zgafas Picañol, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat per la Sra. Alexandra Cornella Solà, i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER: Fets provats: el processat C. J. B. P., nascut el 17 de novembre de 1982, natural de Veneçuela, país on resideix, arribà al Principat el passat 27 d'abril de 2016, allotjant-se, de manera provisional, al domicili de C. F. C. S., excompanya sentimental i de la seva filla en comú, de tres anys d'edat, radicat al carrer Dr. Mitjavila núm. 10, d'Andorra la Vella.

Vers les 12 hores de la nit, entre els dies 4 i 5 de maig de 2016, després d'haver passat unes hores en un bar proper al domicili, veient un partit de futbol i consumint begudes alcohòliques, el processat, trobant-se en un fort estat d'embriac tornà a l'apartament, on donada l'hora ja hi era na C. F. C. S. a la sala-menjador i la filla petita dormint a la seva cambra.

Sense que s'hagi pogut determinat el motiu, C. J. B. P., tot just entrar-hi anà a la cuina on agafà un ganivet de grans dimensions (19,3 cm. de fulla) i amb ell a les mans es dirigí vers C. F. C. S., que era asseguda en un dels sofàs de la sala, esgrimint el ganivet davant d'ella i apropant-lo al seu cos, la va amenaçar dient-li: *“vamos a hablar, cuento hasta tres y hable, y no se equivoque con lo que va a decir”*, per a tot seguit agafant-la pel cap la llençà vers l'altre sofà que allí havia, li donà una bufetada a la cara i cops al cap i clavà repetidament la fulla del ganivet al sofà, prop del cos de na C. F. C. S., qui, tement per la seva vida, li demanava de parar, responent C. J. B. P. *“que estoy muy loco, así es como querías verme”*, *“ahora sí que la voy a matar”*, qui sense transició tornà a la cuina i agafà altres dos ganivets que llençà vers la perjudicada, sense arribar a tocar-la, ganivets que la víctima aconseguí amagar, un al sofà i l'altre a sota.

Mentre, el processat continuà agafant objectes, dels que havia de decoració i tirant-los-hi, així com un test amb una planta que no arribà a tirar al trencar-se per finalment agafar una cadira del menjador i alçant-la colpejà al cap de C. F. C. S., causant-li una ferida sagnant, podent, en aquell moment escapolir-se C. F. C. S., sortir del domicili i baixar ràpidament per les escales, torçant-se el turmell dret, arribar al carrer i demanar auxili. Malgrat això, el processat, que l'havia seguit fins al carrer, l'atrapà, volent que tornés, adonant-se aleshores els dos que la filla petita era tota sola a l'apartament dormint,

sent el portal d'entrada tancat i no tenint claus, el processat C. J. B. P. trencà el vidre de la porta amb el braç, produint-se una important ferida que requeria assistència mèdica.

Dins d'aquesta confusió i mentre l'acusat C. J. B. P. s'agafava el braç ferit, C. F. C. S. aconseguí trucar a la seva germana, M. J. C. S., qui vivia a Encamp, que en assabentar-se del que estava passant feu baixar el seu marit, V. M. D. C. N., el quin una vegada personat decidí acompanyar l'acusat al Servei d'Urgències de l'Hospital, mentre na C. F. C. S. i la seva filla, en un taxi, es dirigiren al domicili de la germana, des d'on el Servei de Policia, que havia estat requerit, la va dur també a l'Hospital per curar la ferida del cap i després dur-la al Despatx Central de Policia per tal de prendre-li declaració.

Durant aquest interval, el processat, que ja havia estat atès mèdicalment, retornà al domicili del carrer Dr. Mitjavila, on fou controlat i detingut pels Agents del Servei de Policia.

A conseqüència de l'agressió, C. F. C. S. patí, entre altres, ferida inciso-contusa en scalp parieto-frontal línia mitja de 11 cm de longitud, que va requerir 12 punts de sutura, equimosis periorbicular esquerra, equimosis a braços i avant-braç dret i esquerre, esquinç del turmell dret, ferida incisa al tou del quart dit de la mà dreta, presentant així mateix un quadre d'estrès posttraumàtic.

RESULTANT SEGON: El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius dels delictes majors de lesions causades amb arma, objectes o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, de maltractament en l'àmbit domèstic, i d'amenaques de mort condicionals fetes de forma reiterada, amb arma o amb un mitjà que doni a entendre una fermesa en la intenció, tipificats i penats als articles 115.2, 114.2 i 140.2 del Codi Penal, del qual considera responsable en concepte d'autor el processat C. J. B. P. sense que concorrin circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, sol·licitant li sigui imposada la pena de dos anys i mig de presó, part ferma i la resta condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de 4 anys, la complementaria de no entrar en contacte amb la víctima durant un termini de 12 anys i expulsió definitiva del Principat; així com el pagament

de les despeses processals causades, posant de manifest que a nivell de prova es convenient destacar tant la declaració de la perjudicada, la qual ha estat sempre constant, com la inspecció ocular efectuada pel servei de policia.

En concepte de responsabilitat civil demana que el processat C. J. B. P. indemnitzi a la CASS en la suma de 692,56 €, per les prestacions abonades a la perjudicada C. F. C. S., modificant el seu escrit de qualificació provisional pel que respecta la indemnització d'aquesta darrera, al haver renunciat la Sra. C. F. C. S. a l'acte de la vista oral, a res reclamar.

RESULTANT TERCER: La defensa de l'acusat, el Lletrat Sr. Jordi Zgafas Picañol, confirmant el seu escrit de qualificació provisional manifesta el seu desacord amb el relat de fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

Al·lega que la declaració de la Sra. C. F. C. S. és contradictòria i dubtosa, posant de relleu el fet que els Agents que es personaren en el seu domicili no van constatar cops de ganivet al sofà, ni a la porta, ni cap esqueixada de sang, qüestionant aleshores la versió del que va succeir, donada per la presumpta víctima, tot rellevant que el seu defensat no recorda el que va passar, ni recorda haver-la agredit, demanant, amb caràcter principal, l'absolució del seu representat i, manifestant, amb caràcter subsidiari, que els fets podrien ser constitutius d'un delictes menor de lesions, de l'article 114.1 del Codi Penal, demanant li sigui imposada una pena de presó ferma equivalent al temps ja complert fins a la vista oral.

Més subsidiàriament, considera que si l'acusat fos penalment responsable dels delictes majors dels articles 115.2, 114.2 i 140.2, que li imputa el Ministeri Fiscal, serà suficient la imposició d'una pena única de dos anys i tres mesos, ferma la ja complerta preventivament i la resta condicional, amb un període de suspensió de dos anys, demanant també es tingui en compte que aquest es trobava sota els efectes de l'alcohol, tal com preveu l'article 56 del Codi Penal, i que té altres fills depenents vivint a Veneçuela tenint un baix nivell d'ingressos.

CONSIDERANT PRIMER: Els fets declarats provats són legalment constitutius:

- D'un delictes major de lesions doloses causades amb arma, objecte o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, tipificat a l'article 115.2 del Codi Penal, doncs, independentment de l'entitat de les lesions efectivament produïdes, l'agressió amb un objecte voluminós, com una cadira, dirigida al cap de la víctima C. F. C. S. representa òbviament un major risc per la integritat física de la víctima i palesa un evident "animus laedandi" o intenció de lesionar que és el que caracteritza els delictes de lesions, delictes contra la salut i integritat física de les persones, tipificat als articles 113 a 116 del Codi Penal, havent-se produït el resultat típic de lesions que han requerit, en el present cas, d'assistència i tractament mèdic per la seva curació, concretament 12 punt de sutura en la ferida al cap presentant també altres lesions derivades del violent episodi agressiu del que va ser objecte.

- D'un delictes major de maltractament en l'àmbit domèstic, de l'article 114.2 del Codi Penal, ja que les lesions sofertes per la víctima C. F. C. S. són el resultat de la violència exercida pel processat sobre aquesta, la quina ha estat parella sentimental i mare de la seva filla i havent-se produït a més l'agressió en el domicili d'aquesta darrera, on de manera provisional residia el processat, qui precisament s'havia desplaçat al Principat per veure la seva filla.

Atesa l'entitat de les lesions produïdes, que requeriren, com ja s'ha fet menció, no tant sols d'assistència mèdica sinó també de tractament per la seva curació, destacant que la important ferida al cap precisà de nombrosos punts de sutura, els fets s'emmarquen a l'apartat 2 del mencionat article 114, posat en relació amb el també apartat segon de l'article 113 del mateix text legal.

El delictes major de lesions doloses de l'article 115.2 s'aprecia en concurs real amb el delictes de maltractaments en l'àmbit domèstic de l'article 114.2 atesa la expressa previsió del concurs que hi ha en aquet darrer article en disposar

sense perjudici de les penes que corresponguin pel resultat lesiu si se n'ha causat.

Per últim, els fets declarats provats són constitutius d'un delict major d'amenaques de mort condicionals fetes amb arma, previst a l'article 140.2 del Codi Penal, per quant de les paraules proferides per l'acusat "*vamos a hablar, cuento hasta tres y hable, y no se equivoque con lo que va a decir*", se'n desprèn que el mateix ha donat a entendre la seva intenció de fer mal a la víctima , exigint-li el compliment d'una condició... "*y hable, y no se equivoque*" tal com ho requereix el tipus penal, duent a les mans un ganivet que esgrimia davant ella mentre li demanava de parlar, lo apropiava vers el seu cos fins a arribar a clavar-lo al sofà prop de on ella era asseguda, afegint "*que estoy muy loco, así es como quería verme*", "*ahora sí que la voy a matar*" exterioritzant clarament un propòsit, amb paraules i fets, que hagut compte l'estat l'exaltació en què es trobava, denoten clarament la comunicació d'un mal injust i possible, dependentment de la voluntat del subjecte actiu, l'agressor, i susceptible de causar intimidació en la persona amenaçada Sra. C. F. C. S. que intentà fugir sense èxit.

CONSIDERANT SEGON: de tots aquest il·lícits penals n'és responsable penalment en concepte d'autor l'acusat C. J. B. P. per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, participació que resulta de la prova practicada.

Així front l'excusa general donada per l'acusat que diu no recordar res, el cert és que la prova practicada ha permès corroborar la versió que donà la víctima del succeït aquella nit, entre les 12.00 i les 03.00 hores del dia 5 de maig d'enguany al seu domicili.

Cal dir, en primer lloc, que la jurisprudència té abastament declarat que la sola manifestació de la víctima val com a prova de càrrec per desvirtuar el dret fonamental a la presumpció d'innocència, sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat. En tot cas dit testimoni haurà de ser ponderat pel Tribunal jutjador tenint en compte

l'existència d'altres dades objectives i perifèriques que el reforcin.

La defensa qüestiona la versió dels fets donada per la víctima atesa l'absència de records de l'acusat, el qual declara, a més, haver begut, prèviament, de l'ordre de sis o més cerveses i altres sis o set "xupitos" de tequila.

És precís remarcar en aquest punt que els informes mèdics del Servei d'Urgències, constaten tant les lesions sofertes per la perjudicada com pel propi acusat, les quals són plenament compatibles amb la seva versió.

Desmuntant la tesis de la defensa que argumenta que tot podria haver estat un muntatge de la mateixa víctima, és precís remarcar primer l'absència o manca de ressentiment vers l'acusat, el qual va arribà al Principat precisament convidat per ella i s'allotjava de manera generosa en el seu domicili i, altra, que mentre l'acusat C. J. B. P. acompanyat del cunyat de la perjudicada (ell mateix diu no saber com va arribar al Centre Hospitalari) es dirigí al Servei d'Urgències per fer-se curar, aquella després de recollir la filla petita va anar al domicili de la seva germana d'on va ser acompanyada pels Agents també al Servei d'Urgències, on romangué ingressada fins al matí per anar directament al Despatx Central a prestar declaració i, per tant, no va retornar per preparar l'escenari que trobaren els Agents precisament el lloc on van controlar i detenir el processat.

Qüestiona igualment la defensa de l'acusat el tipus de lesió, ferida, que presenta al cap la Sra. C. F. C. S. (en forma de U) i l'absència de sang en la paret o el sofà derivada de dita lesió. Val a dir en aquest punt que la forma de la ferida depèn de l'angle de incisió de l'objecte contundent amb la superfície cutània. La forma en U de la ferida que presenta la senyora C. F. C. S., tant sols significa que el cop no fou perpendicular, sinó de manera obliqua, l'objecte la colpejà de manera esbiaixada. D'altra, i encara que la zona del cap, cuir pilós, tot i essent una zona molt irrigada, que sagna molt, no suposa que la sang hagi de sortir disparada (no ha esquitxat, diu el lletrat), perquè això depèn de la velocitat, es a dir si la lesió es produeix en una arteria que batega o per un objecte que l'arrossega (una bala) però no en una lesió al cap que

suposa que la sang raja (està molt irrigat) però no surt disparada. Tant sols hi hauria sang a la paret i al sofà si la Sra. C. F. C. S. s'hagués recolzat.

La declaració de C. F. C. S. ha estat sempre feta de manera clara reiterada i contundent, explicant amb claredat la seqüència dels fets viscuts la nit abans, tant davant el Servei de Policia com davant del metge forense que la va examinar, com en la declaració prestada a la Batllia i en el mateix acte de la vista oral, on va manifestar que aquesta havia estat la primera vegada que un fet d'aquestes característiques havia passat.

Les fotografies que figuren als folis 59, 60 i 61 efectuades pels Agents intervinents i adjuntades al seu informe són prou eloqüents de la situació de violència que es produí al menjador de la part del processat vers la perjudicada.

CONSIDERANT TERCER: no concorren circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, l'informe psiquiàtric emès pel Dr. Cabeza, metge psiquiatra adscrit al Servei de Medicina Legal i Forense, conclou en l'absència de qualsevol alteració o patologia, constatant una tendència a l'abús de alcohol en situacions estressants. Per lo que l'estat d'embriaguesa de l'acusat al moment dels fets, en ser una ingesta voluntària, tant sols pot veure's valorada dins dels paràmetres de l'article 56 del Codi Penal.

CONSIDERANT QUART: hagut compte la renúncia de la víctima a res reclamar, no procedeix efectuar cap pronunciament al seu favor en matèria de responsabilitat civil. El processat haurà de fer front per aquest concepte a la reclamació de la C.A.S.S. en la quantitat de 692,56 euros generada per l'assistència mèdica prestada.

CONSIDERANT CINQUÈ. d'acord amb el que disposen els articles 174 i 175 del Codi s'ha d'imposar a C. J. B. P. el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

F A L L E M : que hem condemnar i condemnem C. J. B. P. com a responsable penal en concepte d'autor, sense circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, d'un delict major de lesions doloses causades amb arma, objecte o mitjans amb perill de causar la mort o lesions més greus a la víctima, en concurs real amb el delict de maltractaments en l'àmbit domèstic, d'un delict major d'amenaques de mort condicionals fetes amb arma, a la pena de DOS ANYS I SIS MESOS DE PRESÓ, DELS QUALS FERMS QUINZE MESOS i la RESTA CONDICIONAL, fixant el termini de suspensió de la condemna en 4 anys, i la pena complementària d'EXPULSIÓ del Principat per un termini de VINT (20) ANYS i al pagament de les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil C. J. B. P. haurà d'indemnitzar a la C.A.S.S. en la quantitat reclamada de 692,56 euros.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.